

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201152
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213201152.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti žalovaným 1/ O. M., I. XX.X.XXXX, X/ G. M., I. XX.X.XXXX, T. Z. B. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, zastúpený JUDr. F. W., advokátom, Nám SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 2.316,07 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie nad sumu 2.144,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.2.2009 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.3.2009 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.4.2009 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.5.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.6.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.7.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.8.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.9.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.10.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.11.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.12.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.1.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.2.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.3.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.4.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.5.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.6.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.7.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.8.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.9.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.10.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.11.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.12.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.1.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.2.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.3.2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.4.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.5.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.6.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.7.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.8.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.9.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10 eur od 11.10.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 24,10 eur od 11.11.2011 do zaplatenia z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19.2.2013 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 2.316,07 €, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.180,51 € od 19.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo

dňa 28.9.2011 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými dňa 15.6.2006 Zmluvu č. XXX XXX XXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným finančne prostriedky a žalovaní sa zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili splátky úveru riadne a včas, dostali sa do omeškania a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovali žalovaní sumu 2.316,07 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.180,51€, riadneho úroku 0 € a úroku z omeškania vo výške 135,56€. Žalobca si v konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 19.11.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a to v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda vo výške 9,25 % ročne.

Žalovaní sa k žalobe a k jej prílohám písomne nevyjadrili.

Na pojednávanie nariadené na deň 22.10.2014 sa dostavili účastníci konania, t.j. právny zástupca žalobcu, žalovaní aj vedľajší účastník. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd preto v súlade s ustanovením § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal bez prítomnosti žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie vyjadreniami účastníkov konania a vedľajšieho účastníka, oboznámením sa s obsahom žaloby, Zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávky, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a ďalšími listinnými dôkazmi (tak ako boli oboznamované na pojednávaniach) a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými (oboma ako dlžníkmi) dňa 15.6.2006 vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 1.659,69 eur (50.000 Sk), ktorý sa zaviazali splatiť v 120 mesačných splátkach po 24,10 eur (726 Sk, spolu 87.120,- Sk, t.j. 2.892,- eur). Dátum prvej splátky bol dňa 10.7.2006 a konečná splatnosť mala byť dňa 10.6.2016. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá premenlivá úroková sadzba vo výške 10,40 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov bola 5,82%.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 vyplýva, že Slovenská Sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovaným, ktorá tvorí predmet tohto konania na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 o.i. vyplýva, že žalovaný bola poskytnutá suma vo výške 1.659,69 eur a zostatok pohľadávky ku dňu 28.9.2011 bol 2.316,07 eur, z toho istina 2.180,51 eur a úroky 135,56 eur, počet dní v omeškani 1175, dátum poslednej úhrady 11.7.2008, dátum uzavretia zmluvy dňa 15.6.2006, splatnosť 10.6.2016, dlžníci - žalovaní.

Oznámením zo dňa 28.9.2011 a 27.12.2011 SLSP, a.s. oznámila žalovanej v 1. rade postúpenie pohľadávky vo výške 2.316,07 eur na žalobcu. Oznámením zo dňa 28.9.2011 bolo postúpenie pohľadávky oznámené aj žalovanému v 2. rade. Uvedené bolo predložené aj s podacím hárkom ako dôkazom o ich odoslaní žalovaným.

Z výzvy zo dňa 25.11.2008 vyplýva, že žalovaná v 1. rade bola vyzvaná Slovenskou sporiteľňou, a.s. na úhradu sumy 96,61 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy a to z dôvodu omeškania s jej zaplatením ku dňu 31.10.2008. V prípade jej neuhradenia pristúpi k zvereniu pohľadávky do mandátnej správy. Doklad o doručovaní, resp. doručení výzvy nebol súdu predložený.

Výzvou zo dňa 25.10.2011 žalobca vyzval žalovanú v 1. rade na okamžitú úhradu sumy 2.480,83 eur. Bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ku dňu 25.10.2011 z dôvodu nesplácania úveru v splátkach riadne a včas.

Výzvou zo dňa 28.01.2013 žalobca vyzval žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade na úhradu sumy 2.556,45 eur v lehote do 4.2.2013.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že dňa 3.9.2012 žalovaná v 1. rade podpísala uznanie svojho dlhu voči žalobcovi. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 2.180,51 eur a príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. Zároveň strany vyhlásili, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 4. dohody je rozhodcovská doložka s dodatkom súhlasí a podpis (zrejme žalovanej). V Bode 3 je uvedená forma splatenia záväzku v splátkach - výška neuvedená, splatnosť k 14. dňu v mesiaci od 14.9.2012.

Dňa 12.3.2013 bolo súdu doručené oznámenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 zast. JUDr. F. W., advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovaných. Vo svojich vyjadreniach uviedol, že si žalobca žalobou uplatňuje od žalovaných nárok na zaplatenie sumy 2 316,07 EUR s príslušenstvom. Pohľadávku nadobudol žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 9. 2011 od Slovenskej sporiteľne, a.s.. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými dňa 15. 6. 2006 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovaným finančné prostriedky. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že pre porušenie zmluvných povinností „odstúpil od zmluvy“ a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Zatiaľ však žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby od úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu skutočne odstúpil. Z podania žalobcu zo dňa 28. 1. 2013 označeného ako „pokús o zmier“ zasa vyplýva, že pôvodný veriteľ SLSP, a.s. vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, avšak neuviedol, ku ktorému dňu tak učinil. Žalobca opäť nepredložil dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom. Keďže žalobca relevantne nepreukázal, akým spôsobom bol úverový vzťah ukončený, jediným dôkazom je výstup z bankového systému označený ako „Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 9. 2011“, odkiaľ vyplýva, že pohľadávka bola v omeškani 1175 dní. Z uvedeného je zjavné, že úverový vzťah bol ukončený v júli 2008. SLSP, a.s. ako banka je držiteľom „bankového povolenia“ podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, teda nemohla postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom postúpenia teda už mohla byť (a aj bola) pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu. S poukazom na uvedené vznáša námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 19. 2. 2013, teda po uplynutí premlčacej doby. V obdobných súdnych sporoch žalobca namieta skutočnosť, že vedľajší účastník nie je oprávnený v konaní vzniesť námietku premlčania, pretože túto môže vzniesť podľa jeho názoru iba dlžník. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený na všetky úkony (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), na ktoré je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony robí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý počas konania vystupuje na jeho strane, na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú rovnako námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je aj námietka premlčania), keďže procesné právo uplatniť tieto námietky v konaní nemožno zamieňať a s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve. (Rozsudok

Najvyššieho súdu ČR z 19. februára 2009, sp.zn. 25 Cdo 539/2008 a Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 7. júla 2005, sp.zn. 21 Cdo 2313/2004). Vedľajší účastník navrhuje, aby sa k tomuto podaniu a najmä k vznesenej námietke premlčania vyjadril aj žalovaný, na podporu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil. Priemerní spotrebiteľia nedokážu poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ale taktiež nevedia ani náležite právne argumentovať a využiť všetky námietky, ktoré proti uplatňovanej pohľadávke zo strany dodávateľa majú a to vrátane možnosti vzniesť námietku premlčania. Účinne vznesená námietka premlčania znamená, že premlčané právo už žalobcovi nemožno súdom priznať a v súdnom konaní by bol neúspešný. Vedľajší účastník navrhuje, aby prostredníctvom súdu bola žalovaným položená otázka, či súhlasia so vznesenou námietkou premlčania vedľajším účastníkom (§ 93 ods. 4 O.s.p.) a či sami nevznášajú námietku premlčania uplatneného nároku. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku, prípadne pristúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V dohode sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody

o splátkach. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Rozhodcovská doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. písm. r.), ods. 5 OZ) a jej nulitné právne účinky v spotrebiteľských zmluvách už boli početne judikované Súdnym dvorom EU, Ústavným súdom SR, Najvyšším súdom SR, ale aj súdmi nižších stupňov. Takto predformulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premlčania, prípadne rozhodcovskej doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej ZOS), pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej Dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto Dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami ZOS je potrebné okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárove Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považovať za nekalú obchodnú praktiku. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto Dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Dohoda je podpisovaná spotrebiteľmi po vynútenej návšteve pracovníka, prípadne splnomocnenej osoby žalobcu a po vypísaní Dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Nekalosť obchodnej praktiky posudzujeme najmä podľa ust. § 8 ods. 4 ZOS. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s

dobrymi mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je nutné považovať Dohodu za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na Dohodu. Rovnako aj právny režim celej citovanej Smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany zakotvený v našom právnom poriadku. Dohoda, ako právny úkon, je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Žalovaní súhlasili so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Podaním doručeným súdu dňa 29.1.2014 žalobca vzal žalobca čiastočne svoju žalobu späť. Uviedol, že požaduje od žalovaných zaplatare neuhradených a nepremlčaných splátok ku dňu podania žaloby t.j. 89 nepremlčaných splátok v celkovej výške 2.144,90 eur a navrhol aby súd vydal tento rozsudok: Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 2.144,90eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 24,10eur od 11.2.2009 do zaplatare, 9,5% ročne zo sumy 24,10eur od 11.3.2009 do zaplatare, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur od 11.4.2009 do zaplatare, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur od 11.5.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.6.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.7.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.8.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.9.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.10.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.11.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.12.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.1.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.2.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.3.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.4.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.5.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.6.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.7.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.8.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.9.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.10.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.11.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.12.2010 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.1.2011 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.2.2011 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.3.2009 do zaplatare, 9% ročne zo sumy 24,10eur od 11.4.2011 do zaplatare, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur od 11.5.2011 do zaplatare, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur od 11.6.2011 do zaplatare, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur

od 11.7.2011 do zaplataenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10eur od 11.8.2011 do zaplataenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10eur od 11.9.2011 do zaplataenia, 9,5% ročne zo sumy 24,10eur od 11.10.2011 do zaplataenia, 9,25% ročne zo sumy 24,10eur od 11.11.2011 do zaplataenia a nahradil žalobcovi trovy konania.

Na pojednávani dňa 30.1.2014 :

1/ právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že na podanom návrhu trvá. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že nedošlo k mimoriadnej splatnosti dlhu. Vo vzťahu k námietke premlčania uviedla, že ju považuje za nedôvodnú. Vedľajší účastník vychádzal z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde je uvedené omeškanie s prvou splátkou, nie celého dlhu.

Ešte v júli 2008 bola vykonaná úhrada. Nedošlo k ukončeniu vzťahu a ani k predčasnej splatnosti dlhu. 2/ žalovaná v 1. rade uviedla, že vie, že to mali splácať, ale mali problémy s deťmi, majú postihnuté dieťa. S ním musí chodiť do školy. Musí zabezpečiť aj domácnosť, na manžela poberá opatrovateľské. Mohli by to splácať maximálne po 50 Eur mesačne. Žalovaný v 2. rade tiež navrhol splátky po 50 eur mesačne. Obaja uviedli, že nevykonali žiadnu úhradu dlhu.

Z podania SLSP, a.s. zo dňa 5.3.2014 vyplýva, že z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.6.2006 uzavretej medzi nimi a žalovanými. Údaj o splatnosti dňa 10.6.2016 uvedený vo výňatku prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 predstavuje konečnú splatnosť úveru dohodnutú v zmluve o úvere, pričom konečná splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy nebola predĺžovaná.

Podaním zo dňa 18.3.2013 žalobca uviedol, že súhlasí so splácaním dlhu v splátkach vo výške 50,- eur mesačne. Rovnako uviedol, že po postúpení pohľadávky neeviduje žiadnu úhradu od žalovaných.

Podaním zo dňa 12.6.2014 žalobca uviedol, že v zmysle článku 19 bod 18.16 Všeobecných obchodných podmienok „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.“ Poukázal na znenie § 524 ods. 1 a 2 OZ a na § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávkú zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. V zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. „ Vzhľadom na uvedené má za to, že je možné postúpiť nezosplatenú pohľadávkú banky osobe, ktorá nie je bankou a to bez súhlasu odporcu.

Následne na pojednávaniach právny zástupca udával, že na podanom návrhu trvá v zmysle jeho čiastočného späťvzatia. Navrhol mu vyhovieť. Vo vzťahu k námietke premlčania uviedol, že žalobca si žiada priznať len splátky, ktoré boli splatné do troch rokov späťne od podania návrhu, teda žalobca dodržal aj trojročnú premlčaciu dobu v zmysle občianskeho zákonníka. Nárok nie je premlčaný. Ako vyplýva aj z podania SLSP, dlh nebol zosplatený. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii uviedol, že námietka vedľajšieho účastníka je nepodložená, ani judikatúrou, ani zákonom. Súdu predložil vyjadrenie NBS, a to jej vyjadrenie v obdobnej veci vedenej na OS Vranov nad Topľou, kde bol predmetom konania rovnako nezosplatený úver, pričom NBS sa vyjadrovala k možnosti postúpenia nezosplatennej pohľadávky. Pričom uviedla, že je to možné za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a to, že je možné

historicko-objektívny výklad tohto ustanovenia, pričom NBS sa vyjadruje aj k správe živého úveru, povoleniu na túto činnosť a pod. . Toto vyjadrenie NBS vyvracia tvrdenia vedľajšieho účastníka. Rozsudok, ktorý bol predložený, bol vydaný v čase, keď ešte neexistovalo vyjadrenie NBS a tento rozsudok nemôže byť mienkotvorný a nemôže predstavovať ustálený výklad tohto ustanovenia. Má za to, že podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené v celom rozsahu. Uvedené vyplýva z predloženého listinného dôkazu splácania úveru a jeho špecifikácie zo dňa 12.6.2014, z čoho vyplýva aj omeškanie dlžníkov s úhradou dlhu viac ako 90 dní. K tomuto podaniu bola pripojená aj výzva na

splnenie dlhu, pričom pôvodný veriteľ vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu dňa 25.11.2008. Preto sú podmienky uvedeného ustanovenia splnené.

Na otázku vedľajšieho účastníka akým spôsobom bola doručovaná výzva na zaplatenie zo dňa 25.11.2008 právny zástupca žalobcu uviedol, že zrejme to bolo doručované obyčajnou poštou. Uvedené vyžiada od pôvodného veriteľa. Zákon nevyžaduje doručovanie do vlastných rúk.

Vedľajší účastník udával, že trvá na nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Má za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že nespĺnil podmienky dané zákonom o bankách na postúpenie pohľadávok. Právny predchodca žalobcu podlieha osobitnému právnomu režimu zákona o bankách, teda regulácii štátom. Pričom banke je udeľovaná licencia na jej činnosť, udáva sa, čo spadá pod jej činnosť. Banka vykonáva finančné operácie s peňažnými prostriedkami klientov, čím sa líši od nebankových subjektov, ktoré poskytujú úvery z vlastných fin. zdrojov a nepodliehajú regulácii štátom. Nespochybňuje právo banky postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt, avšak musia byť splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to, že dlžník musí byť v omeškaní so zaplatením 90 kalendárnych dní a banka vyzvala klienta na zaplatenie dlhu. Žalobca doposiaľ splnenie týchto podmienok nepreukázal, preto má za to, že podmienky na postúpenie pohľadávky neboli splnené tak, ako to predpokladá zákon. Má za to, aj keby tieto podmienky boli splnené, čo v tomto prípade nie, banka mohla postúpiť len tú časť dlhu, s ktorou je dlžník v omeškaní, v prípade, ak nedošlo k jeho zosplateniu. Tým by došlo k zmene zmluvného vzťahu medzi spotrebiteľom a bankou, ktorý je regulovaný štátom na vzťah medzi spotrebiteľom a nebankovým subjektom, ktorý už týmto spôsobom nie je regulovaný. Celý úver je splatný v roku 2016, do tohto času trvá zmluvný úverový vzťah, dlh bol len tak skapitalizovaný a celý postúpený na nebankový subjekt. V čase postúpenia dlh v takom rozsahu neexistoval. V zmysle uvedeného trváme na námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu a navrhujeme žalobu zamietnuť. Súdu predkladá rozhodnutia súdov ohľadne uvedenej argumentácie, a to rozsudok vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 10C/369/2013, ktorý je právoplatný a zatiaľ neprávoplatne skončené veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 17C/45/2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/119/2013 - s tým, že sa jednalo o pôvodný rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 21C/194/2012.

Žalovaná v 1. rade uviedla, že keď má podľa zákona platiť, tak bude platiť. Určité roky platila pôžičku. Mala by zaplatiť ešte úroky. Dlž by mal byť vyplatený. Asi 2 alebo 3 roky mala účet v banke, tak platila, teraz neplatí nič. Má opatrovateľský príspevok aj s bonusom na deti vo výške 214 eur mesačne. Máme ešte 3 deti. Jedno teraz skončilo školu, má 17 rokov, jedno dieťa má postihnuté a tretie dieťa chodí do školy v Gaboltove.

Žalovaný v 2. rade uviedol, že nemá z čoho platiť, má len invalidný dôchodok vo výške 250 eur mesačne.

Podaním doručeným súdu dňa 15.2.2014 žalobca k vstupu vedľajšieho účastníka uviedol, že ten vstúpil do konania za účelom za každú cenu dosiahnuť úspech v spore, aby mu tak mohli byť priznané trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje už pri oznámení o vstupe do konania, keď ešte o predmete konania nemá žiadnu vedomosť. Takéto konanie vedľajšieho účastníka je podľa názoru navrhovateľa neprijateľné, nakoľko dochádza k zbytočným prietahom v konaní a neúčelnému navyšovaniu trov konania. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, k tomu žalobca uviedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva.

Podaním doručeným súdu dňa 12.3.2014 vedľajší účastník súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby a konanie navrhol v tejto časti zastaviť. Vedľajší účastník k predmetnej právnej veci ďalej uviedol, že žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 2 316,07 EUR na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 09. 2011 od právneho predchodcu (SLSP, a.s.), ktorý uzavrel so žalovanými dňa 15. 06. 2006 Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovaným finančné prostriedky. Splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na deň 10. 06. 2016. K postúpeniu pohľadávky teda došlo ešte počas trvania úverového vzťahu, preto vedľajší účastník

vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže zmluvu o postúpení pohľadávok považuje za neplatnú.

Podaním doručeným súdu dňa 6.5.2014 vedľajší účastník uviedol, že trvá na svojej argumentácii, pričom poukázal na skutočnosť, že nemožnosť banky postúpiť tzv. „živý úver“ na nebanku je zrejmá aj z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka bez zosplatnenia nemôže na nebanku postúpiť pohľadávku z celého úveru, ale iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda aktuálnemu dlhu dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávky. Predmetom postúpenia z banky na nebanku môže teda byť len splátka (splátky) úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní nepretržite 90 dní. Žalobca však do dnešného dňa nepreukázal, že jej právny predchodca SLSP, a.s. vyzval žalovaných na úhradu ich dlhu, po tom, čo boli 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal ani, že na ňo boli postúpené len splatné splátky úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky (28.9.2011) dlh vo výške 2316,07 Eur nemohol existovať. Takáto pohľadávka predstavuje skapitalizovanú sumu z celého úveru, ktorý mal trvať do roku 2016. SLSP, a.s. jednoducho celý úver skapitalizovala bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom úverový vzťah ukončila, a následne túto skapitalizovanú sumu postúpila na žalobcu.

Podaním doručeným súdu dňa 13.6.2014 vedľajší účastník reagoval na výzvu, aby sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu na uzavretie súdneho zmiere. Podľa ich názoru je navrhovaný zmier medzi účastníkmi konania v rozpore s hmotným právom, preto konajúcemu súdu navrhli tento neschváliť. Už v podaní z 8. 10. 2013 namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorú následne podrobne špecifikovali v podaní zo dňa 5. 5. 2014, kde sme poukázali na znenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o bankách), z ktorého jednoznačne vyplýva, že banka bez zosplatnenia nemôže na nebanku postúpiť pohľadávku z celého úveru, ale iba pohľadávku zodpovedajúcu omeškanému peňažnému záväzku, teda aktuálnemu dlhu dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávky.

Podaním doručeným súdu dňa 16.6.2014 žalobca k stanovisku vedľajšieho účastníka o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že zmysle článku 19 bod 18.16 Všeobecných obchodných podmienok „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.“ Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. V zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Vzhľadom na uvedené majú za to, že je možné postúpiť nezosplatenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou a to bez súhlasu odporcu.

V konaní bolo súdu predložené vyjadrenie Národnej banky Slovenska - odborné vyjadrenie k otázkam 1/ či žalobca má povolenie NBS na poskytovanie a správu nezosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami, 2/či správa poskytnutého úveru bankou, ktorý nebol zosplatený, podlieha bankovému povoleniu v zmysle zákona o bankách, a 3/ či je možný prevod takéhoto nezosplateného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorý nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti. Vo svojom vyjadrení uviedli, že ak je úver splatný v splátkach, banka má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky, že a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný.

Podaním doručeným súdu dňa 19.9.2014 vedľajší účastník uviedol k vyjadreniu NBS, že NBS nijakým spôsobom neodôvodnila svoj názor prezentovaný v tomto vyjadrení, navyše nie je oprávnený podávať legálny výklad právnych predpisov. Legálny výklad sporného ustanovenia vyplýva z Dôvodovej správy k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza: „ v ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej

nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. V zmysle uvedeného mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne v omeškaní. Zdôraznili, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie základného predpokladu pre postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca totiž nepredložil preukázateľne doručení výzvu svojho právneho predchodcu, ktorou by boli žalovaní vyzvaní k úhrade svojho dlhu.

Podaním zo dňa 12.6.2014 žalobca presne špecifikoval uplatnenú pohľadávku a predložil presný rozpis každej sumy, ktorú žiada priznať (čl. 139 -163). Z obsahu podania vyplýva, že v zmysle čl. 1. Zmluvy sa odporcovia zaviazali zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 1,66 EUR (50 Sk) mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 33,19 EUR (1.000 Sk), v zmysle čl. I. Zmluvy sa odporcovia zaviazali splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 24,10 EUR (726 Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc dňom a s konečnou splatnosťou dňa 10.06.2016. V zmysle čl. II. bodu 2. Zmluvy odporcovia svojimi vlastnoručnými podpismi na Zmluve potvrdili, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámili so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať. Dňa 28.09.2011 pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 2.316,07 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.180,51 EUR a z úroku z omeškania vo výške 135,56 EUR. Istina vo výške 2.180,51 EUR pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov, odporca dňa 15.06.2006 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.659,70 EUR (50.000,-Sk). Odporca z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 627,15 EUR nasledovne (úhrady odporcu sú v platobnej histórii označené ako „Bezkot. splátka úveru obyv.“ T „BezH. splátka úveru“ + „Hot. splátka na úver1): dňa 15.06.2006 - 1.000,-Sk, dňa 10.07.2006-290,70 Sk, dňa 12.07.2006-435,30 Sk, dňa 14.08.2006- 726,-Sk, dňa 12.09.2006 - 726,-Sk, dňa 10.10.2006 - 726,-Sk, dňa 13.11.2006 - 726,-Sk, dňa 13.12.2006 - 85,60 Sk, dňa 21.12.2006 - 640,40 Sk, dňa 10.01.2007 - 726,-Sk, dňa 13.02.2007 - 726,-Sk, dňa 13.03.2007 - 753,-Sk, dňa 12.04.2007-753,-Sk, dňa 11.05.2007 - 753,-Sk, dňa 12.06.2007 - 753,-Sk, dňa 10.07.2007 - 753,-Sk, dňa 10.08.2007 - 753,-Sk, dňa 12.09.2007 - 753,-Sk, dňa 12.10.2007 - 753,-Sk, dňa 22.11.2007 - 753,-Sk, dňa 12.12.2007 -753,-Sk, dňa 11.01.2008 - 753,-Sk, dňa 11.02.2008 - 753,-Sk, dňa 12.03.2008 - 745,-Sk, dňa 11.04.2008 - 745,-Sk, dňa 14.05.2008 - 745,-Sk, dňa 10.06.2008 - 745,-Sk, dňa 11.07.2008 - 69,60 Sk, z úhrad odporcu bola na istinu započítaná suma vo výške 592,86 EUR , na poplatky bola započítaná suma vo výške 33,19 EUR a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 1,10 EUR, poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 139,08 EUR, zmluvný úrok v celkovej výške 974,59 EUR. Zároveň žalobca presne uviedol počet dní omeškania so zaplatením splátok a výšku úrokov z omeškania a úrokov. Z podania vyplýva, že prvýkrát boli žalovaní v omeškaní so zaplatením viac ako 90 dní až po dni 11.7.2008 (deň poslednej úhrady), teda po 11.10.2008.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Vzhľadom na procesný návrh žalobcu - čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 29.1.2014 pred začatím pojednávania súd konanie v časti postupom podľa § 96 O.s.p. konanie zastavil.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (Spotrebiteľské zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej OZ) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej

len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
  - b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
  - c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
  - d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
  - e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
  - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
  - g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
  - h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
  - i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
  - j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
- Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 511 ods. 1, 2 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Podľa § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 145 OZ Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 110 ods. 1 OZ ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka; ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 OZ veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98,

C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je

podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) cit. zák. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 3 cit. ust. zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ods. 4 cit. ust. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ods. 5 cit. ust. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 6 cit. ust. veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 6 ods. 2 cit. zák. spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovanými ako dlžníkmi a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom dňa 15.6.2006 došlo k uzavretiu úverovej zmluvy č.

XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným úver vo výške 1.659,69 eur (50.000 Sk), ktorý sa zaviazali splatiť v 120 mesačných splátkach po 24,10 eur (726 Sk, spolu 87.120,- Sk, t.j. 2.892,- eur). Dátum prvej splátky bol dňa 10.7.2006 a konečná splatnosť mala byť dňa 10.6.2016. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá premenlivá úroková sadzba vo výške 10,40 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov bola 5,82%. Dátum poslednej úhrady bol dňa 11.7.2008. K mimoriadnej splatnosti úveru Slovenská sporiteľňa nepristúpila, nedošlo ani k ukončeniu zmluvného vzťahu, splatnosť v roku 2016 je daná zmluvou o úvere.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemali možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občianky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu, odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd

použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj

preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako *lex specialis*. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk (poskytnuté finančné prostriedky), vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka (teraz § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa.

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania /viď výpis z Obchodného registra a predmet činnosti/ a žalovaný vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne

(išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

Vzhľadom k tomu, že zo strany vedľajšieho účastníka bola vznesená námietka nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že nedošlo k riadne mu postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu z dôvodu nedodržania ustanovení zákona o bankách, bolo potrebné sa najprv vysporiadať s tým komu právo na zaplatenie patrí, teda komu svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia.

Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme okrem úverovej zmluvy) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovaným postúpená z postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaným bola poskytnutá suma 1.659,69 eur a zostatok pohľadávky ku dňu 28.9.2011 bol 2.316,07 eur, z toho istina 2.180,51 eur a úroky 135,56 eur, počet dní v omeškaní 1175, dátum poslednej úhrady 11.7.2008, dátum uzavretia zmluvy dňa 15.6.2006, splatnosť 10.6.2016. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené postupcom podaniami zo dňa 28.9.2011 a 27.12.2011, pričom súdu boli predložené aj dôkazy o podaní oznámení na poštovú prepravu. Do uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 nebolo súdu žiadnym listinným dôkazom preukázané, že veriteľ - postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzval žalovaných na plnenie z dôvodu omeškania so splácaním dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdu síce bola predložená výzva Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 25.11.2008 adresovaná žalovanej v 1. rade, ktorou bola vyzvaná na úhradu sumy 96,61 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy a to z dôvodu omeškania s jej zaplatením ku dňu 31.10.2008, avšak bez toho, aby bolo preukázané aspoň jej odoslanie, teda dôkaz o tom, že výzva sa mohla reálne dostať do dispozície žalovanej v 1. rade, teda aby bolo možné vysloviť, že nastali účinky písomnej výzvy. Uvedené platí rovnako aj vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Teda žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené

podmienky dané § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 15.6.2006 z veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na jeho účet bez súhlasu klientov - dlžníkov / žalovaných. Rovnako žalobca súdu nepredložil dôkaz o tom, že na postúpenie pohľadávok inej osobe mal súhlas klientov. Až následne žalobca po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok výzvou zo dňa 25.10.2011 vyzval žalovanú v 1. rade na okamžitú úhradu sumy 2.480,83 eur. Bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ku dňu 25.10.2011 z dôvodu nesplácania úveru v splátkach riadne a včas. Výzvou zo dňa 28.01.2013 žalobca vyzval žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade na úhradu sumy 2.556,45 eur v lehote do 4.2.2013.

Na základe uvedeného je súd názoru, že nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, vo vzťahu k žalovaným nemôže byť postúpenie pohľadávky platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu (v prevyšujúcej časti) zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Pre uvedené dôvody sa súd nestotožnil s argumentáciou a námietkami žalobcu vznesenými v konaní. Rovnako sa súd ďalej nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého (vo vzťahu k námietkam o náležitostiach zmluvy o úvere, resp. neprijateľnosti podmienok v nej zakotvených, vrátane námietky premlčania nároku). Vo vzťahu k predloženej listine označenej ako uznanie dlhu a dohoda o splátkach podpísanej žalovanou v 1. rade súd

poukazuje na skutočnosť, že súdy už opakovane judikovali neprijateľnosť, neplatnosť takejto dohody a uznania dlhu s poukazom na to, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa, nakoľko takáto listina je typickým formulovaným ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Na záver súd dodáva, že nemožno uznať dlh, ktorému nezodpovedá právo žalobcu na zaplatenie titulom neplatného postúpenia pohľadávky.

O trovách konania a trovách štátu súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.